

ABSTRAKT

Na sídlištích 2. poloviny 20. století byla občanská vybavenost zajišťována pomocí hierarchicky uspořádaných středisek občanské vybavenosti. Cílem této práce je zjistit, jaký byl vývoj středisek občanské vybavenosti v posledních 30 letech, a pokusit se vysvětlit, čím je dána diferenciací nabídky mezi jednotlivými středisky občanské vybavenosti. Teoretická část se opírá hlavně o koncepty výstavby socialistických sídlišť, včetně lokalizace a přehledu nabídky středisek občanské vybavenosti. Nechybí ani kapitola věnující se přímo městu Plzni. Zmíněna je konkrétní realizace sídlišť v Plzni i přístup k jejich regeneraci po roce 1989. Případová studie byla provedena na krajském městě Plzeň. Analýza byla založena na datech z terénního šetření, dobových i současných fotografiích a údajích z katastru nemovitostí. Bylo prokázáno, že diferenciací nabídky středisek občanské vybavenosti ovlivňuje soubor několika charakteristik. Jako nejdůležitější charakteristiky byly vybrány: doba výstavby, umístění sídliště v rámci města, technický stav budovy a subjektivně vnímaná atmosféra.

Klíčová slova: střediska občanské vybavenosti, sídliště, post-socialistické město, Plzeň